

i første Række Funktionærer i Staten, Kommuner, koncessionerede Virksomheder o. lign., der opnaaede Ret til en aarlig Ferie med Løn. Denne Ferieret har derefter gradvis bredt sig til Funktionærer i Handels- og Industriforetagender og endelig til andre, der er ansatte i Kontorer, Butikker o. lign.; imidlertid er i de senere Aar Retten til Ferie med Løn ogsaa anerkendt for store Dele af den egentlige Arbejderklasse.

Ferieretten hviler kun i begrænset Omfang paa Lov. Dette er i Hovedsagen kun Tilfældet for saa vidt angaar Statsfunktionærer, jfr. Tjenestemandsløven af 31. Marts 1931 (§ 13) og Lærere i Folkeskolen samt for Medhjælpere i Henhold til Lov Nr. 343 af 6. Maj 1921 om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere (§ 20) og for de af Lov Nr. 120 af 7. Maj 1937 om Lærlingeforholdet omfattede Personer (§ 4, Stk. 2, og § 5). Endvidere er der i en Række kommunale Vedtægter og Regulative optaget Feriebestemmelser for kommunale Tjenestemænd i Lighed med de for Statstjenestemænd gældende Regler.

Derudover hviler Normerne for Ferie med Løn enten paa ensidig Bestemmelse (saaledes har adskillige større Virksomheder fastsat Feriereglementer i Lighed med Statens og Kommunernes Regler), Sædvane eller Overenskomst. Navnlig maa i denne Henseende henvises til den meget stærke Udvikling af Ferieretten for Arbejderklassen, som er sket ved de seneste Aars kollektive Overenskomster. Med Hensyn hertil henvises til den af Ekspeditionssekretær i Socialministeriet K. A. Hansen givne Fremstilling (Bilag III, ndf. Sp. 3745 ff.). —

Vedrørende Lovgivningen angaaende Ferie med Løn i forskellige europæiske Lande henvises til den som Bilag IV (Sp. 3761 ff.) aftrykte Oversigt. —

Efter Regeringens Opfattelse vil det i den fornævnte internationale Konvention (Bilag I) opstillede Krav om, at Ferie kun skal ydes til Personer, som har haft *et Aars sammenhængende Tjeneste i samme Virksomhed*, i for høj Grad begrænse Kredsen af de Personer, hvem en Lovgivning om Ferie med Løn vilde komme til Gode (den i Sverige i December Maaned 1937 afgivne Kommissionsbetænkning angaaende en Lovgivning om Ferie med Løn har da ogsaa forladt Kravet om 1 Aars sammenhængende Tjeneste og har nedsat denne Kvalifikationsperiode for Adgangen til Ferie meget betydeligt, jfr. Bilag V, ndf. Sp. 3775—78).

Regeringen har derfor ment at burde søge gennemført en Ferieordning, hvorved der tilsikres *enhver beskæftiget* Ferie, saa-

ledes at man — ogsaa af praktiske Grunde — alene vil bortse fra Personer, der, uden at det skyldes Fagets særlige Arbejdsvilkaar, kun har været beskæftiget ganske faa Dage ad Gangen i samme Virksomhed. Man har endvidere i Overensstemmelse med det af den fornævnte svenske Kommission udarbejdede Lovforslag indføjet Reglerne om Sølfs Ferie i en almindelig Ferielov.

For den nu foreslaaede Ferieordning er Udgangspunktet dette, at Ferien for Personer, der har haft fuld Beskæftigelse Aaret rundt, skal udgøre 12 Dage, og at iøvrigt enhver af Løven omfattet Person skal kunne opnaa Ferieret med *1 Dag for hver Maaned*, i hvilken han har været beskæftiget, og en hertil svarende *Feriegodtgørelse af 4 pCt. af den i Aarets Løb oppebaarne Arbejdsløn*.

En saadan Ordning forudsætter, enten at der igennem kollektive Overenskomster indenfor de enkelte Fag eller Fagomraader er tilsikret de indenfor Faget (Fagomraadet) beskæftigede Personer Ferie med Løn efter det angivne Hovedprincip, eller at der etableres en Feriefondsordning med et Mærkesystem, hvorved der gives den beskæftigede Mulighed for ved Modtagelse af Feriemærker, svarende til 4 pCt. af den pr. Dag eller pr. Uge oppebaarne Løn, i Aarets Løb at opspare en Ferieret i Forhold til den af ham i Aarets Løb indtjente Feriegodtgørelse, saaledes at han, naar han skal holde Ferie, ved Aflevering af de af ham erhvervede Feriemærker hos Feriefonden eller dennes Repræsentant (evt. paa Postkontorerne) kan erholde Feriemærkerne indløst efter deres paalydende Værdi.

Til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal man fremsætte følgende Bemærkninger:

Til § 1.

Da Lovforslaget ikke som Konventionen (Bilag I) er begrænset til enkelte Virksomhedsomraader, er det i § 1 udtalt, at Forslaget kommer til Anvendelse paa enhver beskæftiget, der ikke udtrykkeligt er undtaget, jfr. Stk. 2.

Undtagne fra Lovens Omraade er Personer, der henhører under Lovgivningen om Statens Tjenestemænd, idet det maa forudsættes, at Tjenestemandsløvgivningen ikke vil give disse Personer ringere Ferievilkaar end Lovgivningen om Ferie med Løn. Endvidere er undtaget Personer, hvis Arbejdsforhold, derunder Spørgsmaalet om deres Ferieret, er ordnede ved særlig Lovgivning, nemlig Lærlinge og de af Lov om Retsforholdet mellem Husbond og Med-